

a respinge răul. Când un șerpe esse înaintea vóstră, trebuie să năvăliți ca să-l uicideți cu cio-magul, de și mușcătura lui nu póte fi totu-d'una vătămătoare; iér' pentru bálaurii cari ne înghitú de vii, cum facú căpeteniile nóstre (înțelegându pe dregătorii civili și bisericesci), pôně când să suferimú să ne sugă sângele? pôně când să fimú sub dênșii ca nișce robi? Décă dérú răulú nu este priimitú nici înaintea lui Dumneđeú, urméză ca stêrpirea răului să fie priimită ca uă faptă bună înaintea lui Dumneđeú, căci Dumneđeú este bună. Ca să ne asemănămú dérú și noi cu dênșul, trebuie să lucrămú binele, care nu se póte face într'altú chipú, decă mai ântêiú nu vomú allunga răulú; precum assemenea pôně nu íva fi érnă, nici primă-véra nu se așteptă. A đisú Dumneđeú : „să se făcă lumina“, și lumina s'a făcutú : dér' mai ântêiú a lipsitu întunereculú. Asseménatú cu acésta și locoțiitorulú lui Dumneđeú, prea pu-terniculú nostru Impératú, voieșce ca noi, ca nise credincioși supuși ai lui, să trăimú bine; dérú răulú ce se aduce pe capulú nostru de căpetenií, nu ne lassă să trăimú astú-felú.

„Săriți dérú, fraților, cu toții ca să stêrpimú răulú prin rău, spre a ne fi noé bine; și allegându pe cei buní d'între boieri, să'i recunnóscemú de capi ai noștri, căci și dênșii vorú lucra împreună cu noi pentru bine, ca să le fie și lorú bine, după cum amú făgăduitú. Grăbiți-vé dérú să veniți mai curând cu